

Το θλιβερό τους τέλος και η δική μας ευθύνη

«Η Ελλάδα έχασε βιοτικό επίπεδο που δεν έχασε κανένας λαός απ' το 2ο παγκόσμιο πόλεμο και μετά, το έκανε συντονισμένα με τη βοήθεια της Ευρώπης».

Α. Σαμαράς, 9/1/2014

Στις 25 Μαΐου το αργότερο η κυβέρνηση αυτή θα απονομιμοποιηθεί πλήρως. Το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών θα είναι συντριπτικό. Αυτό το γνωρίζει πολύ καλά ο στενός κύκλος των Σαμαρά-Βενιζέλου αλλά και ολόκληρο το «σύστημα» που τους στηρίζει μέχρι τέλους. Είναι λογικό ότι καθώς βλέπουν τα περιθώρια να στενεύουν, οι τελευταίοι αυτοί θλιβεροί πια μνημονιακοί πολιτικοί εκπονούν σχέδια διαφυγής, αλλά και μέγιστης ζημιάς που θα αφήσουν στην επόμενη κυβέρνηση καθώς φεύγουν. Στο διάστημα που απομένει έως τις ευρωεκλογές η τακτική τους θα εξαντληθεί σε μια προσπάθεια να καθυστερήσουν την ανακοίνωση του τρόπου κάλυψης του δημοσιονομικού κενού, δηλαδή των νέων σκληρών μέτρων λιτότητας που ετοιμάζουν από κοινού με την τρόικα.

Παράλληλα με αυτήν την τακτική, θα επιτίθενται συνεχώς στον ΣΥΡΙΖΑ με ολόκληρο το οπλοστάσιο λάσπης και συκοφάντησης που διαθέτουν, φροντίζοντας ταυτόχρονα να τρομοκρατούν το λαό, επαναφέροντας ψευδοδιλήμματα. Το τελευταίο φάνηκε από την πρώτη μέρα της ανάληψης της Προεδρίας από το τραγικό δίδυμο Σαμαρά-Βενιζέλου. Ο κ. Σαμαράς, αντιγράφοντας το άλλοτε έγκο του στην κυβέρνηση, μας είπε ότι το δίλημμα των ευρωεκλογών είναι ναι ή όχι στην Ευρώπη, ταυτίζοντας το ναι με τον εαυτό του. Η τακτική της ταύτισης «του καλού της χώρας» με τον εαυτό του ως τώρα ήταν αποκλειστικό προνόμιο του κ. Βενιζέλου, αλλά από ό,τι φαίνεται ο κ. Σαμαράς είναι πια το ίδιο πιεσμένος με τον συνεταίρο του. Η δήλωση του κ. Σαμαρά που παρατίθεται στην αρχή του άρθρου δείχνει ακριβώς τι εννοεί όταν λέει ναι στην Ευρώπη. Η ψήφος στη ΝΔ/ΠΑΣΟΚ στις ευρωεκλογές σημαίνει ναι στη λιτότητα, στις απολύσεις, στην πτώση του βιοτικού επιπέδου των πολλών για να ενδυναμωθούν ακόμη περισσότερο οι λίγοι και ισχυροί που διαπλέκονται με το πολιτικό προσωπικό.

Η σήψη όμως αυτής της διαπλοκής, όπως δείχνει μεταξύ άλλων και η υπόθεση του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου, δεν μπορεί να κρυφτεί άλλο κάτω από το χαλί. Ακόμη περισσότερο δεν μπορεί να κρυφτεί από την κεντρική πολιτική σκηνή της Ευρώπης η κοινωνική καταστροφή που επέφερε η πολιτική λιτότητας που επέβαλαν οι ελληνικές κυβερνήσεις σε συνεργασία με την τρόικα τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Οι θλιβερές απαντήσεις της κυβέρνησης στις ερωτήσεις των ευρωβουλευτών για τη μνημονιακή πολιτική και η ντροπιαστική αναβολή της επίσκεψής τους δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα.¹

Είτε λίγο μετά τις ευρωεκλογές είτε λίγο πριν, αν κάνουν το λάθος να προσπαθήσουν να εκβιάσουν για άλλη μια φορά το λαό πριν τη μεγάλη δόση του Μαΐου, αυτή η κυβέρνηση φεύγει και θα αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας μια κυβέρνηση της Αριστεράς.

¹ Δες το άρθρο μου: «Σαμαράς, Στουρνάρας κρύβονται οι δυστυχείς, αλλά για πόσο;», <http://tvxs.gr/news/egrapsan-eipan/samaras-stoynaras-krybontai-oi-dystyxeis-alla-gia-poso-toy-gianni-milioy>

Η ευθύνη μας είναι σε όλα τα επίπεδα τεράστια. Έχουμε μεγάλη ευθύνη να σταματήσουμε επιτέλους τον εκβιασμό που ασκούσαν από κοινού κυβερνήσεις και τρόικα για πολλά χρόνια με το φόβητρο του χρέους, να επαναδιαπραγματευτούμε τη δανειακή σύμβαση σε μια εντελώς διαφορετική βάση σύμφωνα με το πρόγραμμά μας. Έχουμε την ευθύνη επαναφοράς του κατώτατου μισθού στα επίπεδα του 2009. Έχουμε μεγάλη ευθύνη να σταματήσουμε άμεσα την ανθρωπιστική καταστροφή και την εξαθλίωση. Έχουμε μεγάλη ευθύνη να επαναφέρουμε τα βασικά για μια δημοκρατική χώρα, όπως η υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας και η προστασία των βασικών συνδικαλιστικών δικαιωμάτων της εργατικής τάξης. Το κυριότερο όμως είναι ότι έχουμε την ιστορική ευθύνη να αποδείξουμε ότι όσα ευαγγελίζεται η Αριστερά εδώ και δεκαετίες είναι αλήθεια. Ότι την κρίση γίνεται να την πληρώσει το κεφάλαιο, ότι η πολιτική μπορεί να ασκηθεί προς το συμφέρον των «από κάτω» αυτής της κοινωνίας, με ορίζοντα να πάνγουν πλέον να είναι «από κάτω».